

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI
FILOZOFICKÁ FAKULTA
Katedra muzikologie

Jan Nevrlý

3. ročník

JANA MAJTNEROVÁ – SÓLISTKA OLOMOUCKÉ OPERY

Bakalářská diplomová práce

Jana Majtnerová – Solo singer of Olomouc's opera

The Bachelor Diploma Thesis

Vedoucí práce: prof. PhDr. Alena Burešová, CSc

Prohlašuji, že jsem bakalářskou diplomovou práci vypracoval samostatně
a uvedl v ní literaturu a další zdroje, které jsem použil.

V Olomouci 25.4. 2011

.....

Děkuji prof. PhDr. Aleně Burešové, CSc za odborné vedení bakalářské diplomové práce a paní Janě Majtnerové za pomoc a cenné informace k této práci.

OBSAH

1 ÚVOD	7
2 DĚTSTVÍ	8
3 ZAČÁTEK DLOUHOLETÉ KARIÉRY	11
4 KARIÉRA V OLOMOUCKÉ OPEŘE	12
4.1 1. SEZÓNA (1967-1968)	12
4.2 2. SEZÓNA (1968-1969)	12
4.3 3. SEZÓNA (1969-1970)	13
4.4 4. SEZÓNA (1970-1971)	14
4.5 5. SEZÓNA (1971-1972)	15
4.6 6. SEZÓNA (1972-1973)	16
4.7 7. SEZÓNA (1973-1974)	16
4.8 8. SEZÓNA (1974-1975)	17
4.9 9. SEZÓNA (1975-1976)	17
4.10 10. SEZÓNA (1976-1977)	18
4.11 11. SEZÓNA (1977-1978)	18
4.12 12. SEZÓNA (1978-1979)	19
4.13 13. SEZÓNA (1979-1980)	20
4.14 14. SEZÓNA (1980-1981)	21
4.15 15. SEZÓNA (1981-1982)	21
4.16 16. SEZÓNA (1982-1983)	22
4.17 17. SEZÓNA (1983-1984)	23

4.18	18. SEZÓNA (1984-1985)	23
4.19	19. SEZÓNA (1985-1986)	25
4.20	20. SEZÓNA (1986-1987)	27
4.21	21. SEZÓNA (1987-1988)	27
4.22	22. SEZÓNA (1988-1989)	28
4.23	23. SEZÓNA (1989-1990)	28
4.24	24. SEZÓNA (1990-1991)	29
4.25	25. SEZÓNA (1991-1992)	30
4.26	26. SEZÓNA (1992-1993)	30
4.27	27. SEZÓNA (1993-1994)	31
4.28	28. SEZÓNA (1994-1995)	32
4.29	29. SEZÓNA (1995-1996)	33
4.30	30. SEZÓNA (1996-1997)	33
4.31	31. SEZÓNA (1997-1998)	34
4.32	32. SEZÓNA (1998-1999)	34
4.33	33. SEZÓNA (1999-2000)	35
4.34	34. SEZÓNA (2000-2001)	36
4.35	35. SEZÓNA (2001-2002)	36
5	KONCERTNÍ ČINNOST	37
5.1	ORCHESTRÁLNÍ KONCERTY	37
5.2	KOMORNÍ KONCERTNÍ ČINNOST	37

6 SPOLUPRÁCE S ČESKOSLOVENSKOU, POZDĚJI S ČESKOU TELEVIZÍ	39
7 SPOLUPRÁCE S ČESKOSLOVENSKÝM ROZHŁASEM OSTRAVA.	41
8 DISKOGRADIE	42
9 SOUPIS ROLÍ	43
9.1 OPERNÍ ROLE	43
9.2 OPERETNÍ ROLE	47
10 DIVADLO OLDŘICHA STIBORA V OLOMOUCI	48
ZÁVĚR	49
RESUMÉ	51
SUMMARY.....	52
DIE ZUSAMMENFASSUNG	53
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	54
PŘÍLOHY	59

1 ÚVOD

Svou bakalářskou prací dávám možnost nahlédnout do kouzelného a v mnoha ohledech zajímavého světa opery. Přesněji řečeno, předkládám zde životní a především uměleckou dráhu výrazné osobnosti operního souboru Divadla Oldřicha Stibora v Olomouci, Jany Majtnerové.

Po vystudování brněnské konzervatoře dostala příležitost ukázat svůj velký talent při hostování v Olomouci a nakonec zde strávila dlouhých 33 sezón. Nyní si již užívá zasloužilé penze a klidu rodinného zázemí. V době své kariéry i poté, kdy se stala učitelkou operního zpěvu na ZUŠ Iši Krejčího byla velmi vyhledávanou pěvkyní a to nejen na olomoucké půdě. Vydejme se po stopách této výrazné osobnosti olomoucké opery.

Bakalářská práce je pojata formou líčení událostí tak, jak se postupně v životě Jany Majtnerové objevily. První kapitoly jsou věnovány dětství a době studií. Následují kapitoly, které mapují průběh profesionální kariéry pěvkyně a zásadní události jejího osobního života. Poslední část je věnována období, kdy Jana Majtnerová působila jako učitelka ZUŠ Iši Krejčího v Olomouci a také jako hostující sólistka v divadle Oldřicha Stibora. Najdeme zde i vybranou diskografii nahrávek umělkyně. Celou práci uzavírá krátká historie Divadla Oldřicha Stibora v Olomouci, instituce, v níž Jana Majtnerová prožila nejdelší část své bohaté pěvecké kariéry.

2 DĚTSTVÍ

Jana Majtnerová, roz. Stupárková se narodila 4.12 1944 v Hostěnicích u Brna. Vyrůstala ve velmi muzikálním prostředí. Matka v mládí studovala operní zpěv na konzervatoři v Brně, ale nakonec se studií vzdala. Důvodů bylo několik. Její otec byl za 2. světové války uvězněn a později zemřel v Mauthausenu a matka nemohla zvládnout veškerou práci sama. Druhým důvodem byla smrt její profesorky zpěvu, paní Pirkové, která zemřela při jednom ze spojeneckých náletů na Brno. Třetím důvodem byl matčin urychlený sňatek s budoucím otcem Jany Majtnerové, kterým se vyhnula nucenému nasazení v Německu. Její manžel vystudoval vojenskou hudební školu v Praze, kde také studoval učitelský ústav. Poté krátce působil jako pozounista vojenské hudby v Levoči. Záhy se přestěhoval na Moravu, kde získal učitelské místo nejprve v Troubkách a poté v Hostěnicích. Hudba však zůstala jeho celoživotní láskou.

Rodiče z matčiny strany byli vlastníky hostěnického hostince. Jana Stupárková si často hrála přímo mezi hosty. Od malička milovala zpěv a často si i zde prozpěvovala. Jednoho dne ji zde uslyšel jeden z hostů. Byl to ředitel brněnské konzervatoře, Jan Kunc. Často podnikal buď sám nebo s rodinou a přáteli pěší túry do Hostěnic a pravidelně navštěvoval i zdejší pohostinství. Právě zde slyšel Janu Stupárkovou často zpívat a rozpoznal její hudební talent. Doporučil jejím rodičům zapsat ji nejprve na hodiny klavíru a sám se stal jejím prvním učitelem. Tvrdil totiž, že bude lepší, naučí-li se dívka nejprve na nějaký hudební nástroj. Potom může pokračovat ve studiu vlastního zpěvu. Později Jana Stupárková přestoupila na hodiny klavíru k profesorovi Vilému Blažkovi.

V roce 1956 nastoupila na Hudební školu Jaroslava Kvapila v Brně, kde začala studovat zpěv pod vedením Elišky Čapkové-Plašilové. Současně byla studentskou všeobecného gymnázia v Brně. Šťastným řízením osudu byla Eliška Čapková-Plašilová zároveň žákyní skvělé učitelky na brněnské konzervatoři,

Gerty Redlichové.¹ Po maturitě (1962) se rozhodla studovat český jazyk a ruštinu na Filologické fakultě v Brně, ale nebyla přijata. Mohla se tedy intenzivně věnovat studiu hudby. Na radu rodičů chtěla jít studovat zpěv na Janáčkovu akademii múzických umění, ale sólista brněnského divadla, Géza Fischer, společně s Eliškou Čapkovou-Plašilovou jí poradili věnovat se studiu spíše na konzervatoři u Gerty Redlichové. Jana souhlasila a soukromě navštívila Gertu Redlichovou, aby si vyslechla její názor. Gerta Redlichová byla nadšena a na její doporučení byla na konzervatoř v roce 1962 přijata. Studium bylo náročné a velmi přísně vedené. Jana Majtnerová však na tuto dobu vzpomíná v dobrém. Gerta Redlichová byla pro ni velkým přínosem nejen po stránce techniky, ale i výrazu. V průběhu studia čtvrtého ročníku začala Jana vypomáhat jako sboristka v Janáčkově opeře v Brně. Do role 1. pážete ve Wagnerově opeře Lohengrin ji angažoval sbormistr Jiří Kubica. Současně začala její spolupráce s brněnským ochotnickým divadlem Svatoboj. Na jaře 1966 se Jana Stupárková zúčastnila 1. ročníku Národní pěvecké soutěže Antonína Dvořáka v Karlových Varech. Zpívala výběr z Dvořákových Písní milostných a Schumannovy písně, jmenovitě *Mondnacht* z cyklu *Liederkreis, Op. 39* a *Widmung, Der Nussbaum, Die Lotosblume* a *Du bist wie eine Blume* z cyklu *Myrthen (Op. 25)*. Za interpretaci těchto písní získala čestné uznání.

Následující rok byla nucena spojit 5. a 6. ročník dohromady, aby mohla absolvovat u Gerty Redlichové, která po tomto školním roce odcházela do penze. Jana Stupárková se tak stala její poslední absolventkou. V létě 1967 absolvovala koncertem na stadiónu v Brně. Tento prostor se v tehdejší době k podobným účelům využíval pravidelně. Jana Stupárková zpívala kantátu Antonína Dvořáka *Svatební košile*, árii Karolíny ze Smetanovy opery *Dvě vdovy*

¹ Gerta Redlichová

Vystudovala operní zpěv ve Vídni. V předválečné době byla sólistkou Vídeňské státní opery. Po válce se odstěhovala do Brna, kde v letech 1950-1967 vyučovala operní zpěv na brněnské konzervatoři.

a třetí skladbou byl cyklus písní Ilji Hurníka *Květiny*. V této době taktéž vyučovala na částečný úvazek zpěv na hudební škole v Kyjově.

3 ZAČÁTEK DLOUHOLETÉ KARIÉRY

Po dokončení studia se Jana Stupárková rozhodla hledat si okamžitě angažmá v některém operním souboru. Neměla zájem pokračovat ve studiu na akademii. Důvodem bylo, že konzervatoř absolvovala již ve věku 24 let a chtěla již zpívat v profesionálním souboru.

Její prvním angažmá se stala ostravská opera, kde hostovala v roli První žínky ve Dvořákově *Rusálce* a jako Micaela v Bizetově *Carmen*. Nabídka stálého angažmá ovšem nepřišla. Důvodem byly nedostatečné zkušenosti mladé pěvkyně. Jana Stupárková zkusila jako svoji další šanci operní soubor v Olomouci. V roce 1967 zde získala svoje první angažmá. Nejprve jako sboristka a od sezóny 1969-1970 jako sólistka.

Šéfem opery byl tehdy Pavel Pokorný, který navázal na úspěšné období, kdy soubor vedl skladatel a dirigent Iša Krejčí a po něm krátce Zdeněk Košler. Ředitelem byl Světozar Vítek, dirigentem František Preisler, režisérem Emil Vokálek a sbormistrem A. Vozka. Pěveckými kolegy jí byli Růžena Jelínková, Vlasta Ployharová, Amálie Braunová, Marie Hurská, Zdena Talpová, Josef Šulista, Jan Pleticha, Konrád Tuček Václav Eremiáš a další. Později se k souboru přidala Janina velká přítelkyně Jana Regalová a Jaroslav Majtner, který se stal jejím manželem.

4 KARIÉRA V OLOMOUCKÉ OPEŘE

4.1 1. SEZÓNA (1967-1968)

První sólovou rolí Jany Stupárkové byla Esmeralda v *Prodané nevěstě*. Po Vánocích byla umělkyně obsazena do role Fanny Elslerové v méně známé opeře *Orlík* Artura Honeggera a jako 1. žínka ve Dvořákově *Rusalce*. Obě dvě opery měly premiéry v únoru 1968. „V roli Fanny se svým křehkým sopránem sympaticky uvedla.“² Památná je generální zkouška před premiérou *Rusalky*. 25. února, kdy se dopoledne hlediště divadla zaplnilo nadšenými mladými žáky, jejich učiteli, rodiči a prarodiči. Jednalo se o dobrý tah a příležitost, která se divadlu v následujících měsících a letech mohla hodit. Do roku 1975 se uskutečnilo ještě 33 repríz tohoto úspěšného nastudování v režii Jiřího Fiedlera. *Orlík* byl naproti tomu prvním provedením této opery v Československu. Opera měla také úspěch a pod taktovkou Pavla Pokorného a v režii E.F. Vokálka byla osmadvacetkrát reprízována. Po skončení sezóny, v době dramatických událostí a změn politických, které zasáhly celé Československo, nastala velká změna i v kariéře mladé pěvkyně. 1.8. se Jana Stupárková s konečnou platností stala sólistkou olomoucké opery.

4.2 2. SEZÓNA (1968-1969)

Ve své druhé sezóně působila Jana Stupárková stále jako členka sboru, ale účinkovala již zároveň v pěti sólových rolích. První takovouto rolí byla druhá kněžka Morana v Suchoňově trojaktové opeře-fresce *Svatopluk*. Provedení tohoto dramatického díla období Velkomoravské říše, popisujícího poslední dny

² Hudec Vladimír: Na hranici sentimentality, in: Stráž lidu, 23.2. 1968

vlády knížete Svatopluka, byl přítomen i sám skladatel a soubor je nastudoval při příležitosti 50. výročí vzniku samostatnosti československého státu. Představení sklidilo velký úspěch, díky osobitému přístupu a výkonům souboru. Dirigent Pavel Pokorný se mimo svoji obvyklou práci také ujal převedení libreta do češtiny. Do Vánoc nastudoval soubor ještě Offenbachovy *Hoffmanovy povídky*, ve kterých byla Janě Stupárkové svěřena jedna z hlavních rolí a to Olympie. V této roli mohla pěvkyně poprvé ukázat kvality svého hlasu v poloze koloraturního sopránu. Do té doby takovou možnost nedostala. Pěvkyně tuto náročnou roli zvládla bravurně a díky ní mohla začátkem další sezóny podepsat svoji novou smlouvu, tentokrát již jako sólistka olomoucké opery. Jako start do nového roku 1969 soubor poprvé v Olomouci nastudoval a provedl komickou operu Benjamina Brittena *Albert Herring* s Janou Stupárkovou v dětské roli Emmie. Premiéra se konala 16.2. Představení dirigoval Zvonimír Skřivan. Váha díla leží převážně na sólistech. Vždyť orchestr je zde opravdu veskrze komorní (13 členný) a chybí sbor. Do konce sezóny byly provedeny ještě jednoaktovky *Zvíkovský rarášek* Vítězslava Nováka a *V Studni* Viléma Blodka na libreto Karla Sabiny. Obě opery byly předvedeny vždy společně v jednom večeru. Ve *Zvíkovském raráškově* ztvárnila Jana Stupárková roli Petříka a v Blodkově opeře představitelku hlavní role, Lidunku. Obě představení měla svoji premiéru 30.4. pod taktovkou Františka Preislera. Sezónu uzavřelo Gluckovo drama *Orfeus a Eurydika*. Jana Stupárková se tu představila v roli Erose.

4.3 3. SEZÓNA (1969-1970)

Po prázdninách začal soubor olomoucké opery novou sezónu romantickou tříaktovou operou *Nikola Šubič Zrinski* chorvatského skladatele Ivana Zajce. I když se jednalo o operu neznámou, sklidila úspěch a dočkala se 32 repríz. Jana

Stupárková tu ztvárnila vedlejší postavu Jeleny. Následující operou se stala Weberova romantická opera *Čarostřelec*. Režíroval ji filmový režisér E. Schorm. Pěvkyně se tu zhostila role Aničky. Premiéra se konala 23.11. pod taktovkou P. Pokorného a dočkalo se rekordních 44 repríz. Po Novém roce soubor začal zkoušet Dvořákovu operu *Čert a Káča*, ve které Jana Stupárková ztvárnila roli Komorné. Následoval jeden z vrcholů celé sezóny, opera Paula Hindemitha *Malíř Mathis*. 19. března se stal zároveň Československou premiérou tohoto díla. Jana Stupárková tu ztvárnila hlavní roli Reginy, mladé dcery jedné z hlavních postav opery, vůdce selských rebelů Hanse Schwalba. Nejedná se o postavu lehce ztvárnitelnou a objevuje se zde pár interpretačně složitých pasáží. Pěvkyně např. vzpomíná na scénu, kterou musela odzpívat vleže. I kritika ohodnotila výkon kladně., „*Sympaticky působí v roli mladičké Reginy hlasově i pohybově vyrovnaným výkonem Jana Stupárková, jež věrohodně podává naivní půvab i důvěřivost této postavy.*“³ Dobovou scénu navrhl ing. arch. Jiří Procházka. Režie se ujal Jiří Glogar. Opera se dočkala celkem 21 repríz. Následovala první opereta, kterou Jana Stupárková absolvovala. Jednalo se o *Giudittu* maďarského skladatele Franze Lehára. Ztvárnila tu manželku hlavního hrdiny, Giudittu. Jedná se o roli technicky náročnou, která je často svěřována zpěvačkám operním.

4.4 4. SEZÓNA (1970-1971)

Na úvod nové sezóny soubor nastudoval Janáčkovu *Lišku Bystroušku* s Janou Stupárkovou v hlavní roli. Alterovala zde společně s Vlastou Ployharovou Pěvkyně Janáčkovu hudbu milovala a proto jí byla role velmi blízká. S nastudováním jí velmi pomohl tehdejší korepetitor Zvonimír Skřivan. Na základě úspěchu opery byla pěvkyni nabídnuta možnost zpívat tuto roli i v Brně. Zúčastnila se také turné po Švýcarsku a Lucembursku. Na přijetí publikem ve

³ Trojan, Jan: Hindemithův Malíř Mathis v Olomouci, in: Práce, 24.4. 1970

Švýcarsku a v Lucembursku má jenom ty nejlepší vzpomínky. Posluchači Janáčkovu hudbu milovali a turné mělo úspěch. Následovala role Jolanty v Čajkovského lyrické opeře stejného názvu. Provedení nebylo příliš úspěšné. Kritice se nelíbilo rozhodnutí režiséra Emila Vokálka rozdělit představení do dvou částí.⁴ Po Novém roce následovala opera *Giani Schicchi* Giacoma Pucciniho. Jana Stupárková tu ztvárnila roli Lauretty, dcery hlavního hrdiny Gianni Schicchiho, která patří do oboru mladodramatického sopránu. Předposledním představením sezóny se stala *Carmen* George Bizeta. Pěvkyně byla obsazena do jedné z hlavních rolí, a to selského děvčete Michaely, o kterou se dělila s kolegyněmi Růženou Jelínkovou a Vlastou Ployharovou. Závěrečnou operou sezóny, ve které Jana Stupárková účinkovala, byla Fibichova *Nevěsta Messinská*.

4.5 5.SEZÓNA (1971-1972)

Prvním číslem nové sezóny se stal singspiel Wolfganga Amadea Mozarta *Kouzelná flétna*. Jana Stupárková tu vystupovala v hlavní roli Paminy. Představení bylo nastudováno po dlouhých sedmnácti letech. V roce 1956 operu naposledy nastudoval šéfdirigent Iša Krejčí. V listopadu následovalo další představení, tentokrát zpracování Shakespearovského námětu *Zkrocení zlé ženy* sovětským skladatelem Vissarionem J. Šebalinem. Jana Stupárková tu zpívala ve větší roli Blanky, dcery kupce Battisty. Po Novém roce soubor nastudoval tří aktovou operu Giuseppe Verdiho *Maškarní ples*. Umělkyně tu zpívala velkou roli pážete Oskara. Režie se ujal Jiří Glogar. Tou dobou vystřídal Miloš Konvalinka v důsledku nastupující normalizace politicky nežádoucího šéfa opery Pavla Pokorného. Na závěr sezóny zpívala Jana Stupárková v roli Barče, která patří mezi nejdůležitější postavy v *Hubičce* Bedřicha Smetany. Představení

⁴ Pospíšil, Vilém: Čajkovského Jolanta, in: Hudební rozhledy, 1971, s. 15-16

to bylo velmi úspěšné a dočkalo se 62 repríz. Režisérem byl Emil F. Vokálek a dirigoval František Preisler.

4.6 6. SEZÓNA (1972-1973)

Sezóna začala nastudováním *Dvořákova Jakobína*. Premiéru diváci shlédli 8. října s Janou Stupárkovou v hlavní roli Terinky. Poté čekala pěvkyni role Xenie v ruském národním dramatu Modesta Petroviče Musorgského *Boris Godunov*. Tuto roli si ještě jednou zopakovala v novém nastudování v průběhu 80. let. V druhé polovině sezóny pěvkyně nově nastudovala zásadní roli Anče v opeře Václava Kašlíka *Krakatit*⁵ a poté roli Erose v *Odyseově návratu* Claudia Monteverdiho. Nedokončenou partituru doplnil skladatel Jan Klusák. Jednalo se o Československou premiéru.

4.7 7. SEZÓNA (1973-1974)

První novou operou sezóny, ve které Jana Stupárková zpívala, byla Smetanova opera *Dvě vdovy*. Toužila zpívat Karolínu, ale byla obsazena do role Lidky. Představení bylo jedním v řadě oper, uvedených při příležitosti Roku české hudby. V průběhu sezóny se Jana Stupárková objevila už jen ve dvou operách. Důvodem bylo narození syna. Obě se na scéně objevily až v druhé polovině sezóny. Jednalo se o Lortzingova *Zbrojáře* a Donizettiho *Zvonek*. Jana Stupárková tu ztvárnila role Marie a Serafíny. *Zvonek* byl proveden poprvé nejen v Olomouci, ale stal se i premiérou Československou. Na repertoáru však zůstával taky Dvořákův *Jakobín* s Janou Stupárkovou v hlavní roli Terinky. Na

⁵ Krakatit se stal dílem, díky kterému získal šéf opery Konvalinka největší uznání. K režijnímu ztvárnění si pozval samotného skladatele Václava Kašlíka. Náročná práce s konkrétními zvuky a magnetofonovými nahrávkami, společně s vysoce náročnou předlohou Karla Čapka byla provedena mistrně. Vše podtrhla schopnost Václava Kašlíka prolnout několik dramatických rovin.

konci sezóny začala umělkyně dojíždět do Prahy k paní profesorce Michelové, která se stala na dlouhá léta jejím hlasovým poradcem.

4.8 8. SEZÓNA (1974-1975)

Sezóna pro pěvkyni začala až na jaře roku 1975, kdy se objevila v postavě Gnese v opeře *Náměstíčko* benátského skladatele Ermanna Wolfa – Ferrariho. Jednalo se o československou premiéru tohoto díla. Premiéra 13. února se konala v Prostějově. „*Jana Stupárková na sebe upozornila pěveckým výkonem, propracovaným až do jemně znějících pianissim.*“⁶ Scéna Vlasty Hegadušičevové, výtvarnice mariborského divadla, obklopila pěvce funkční scénou, inspirovanou typickými italskými náměstíčky. Poslední premiérou sezóny byla opera slovenského skladatele Jána Cikkerera *Beg Bajazid*. Jana Stupárková tu zpívala v roli Katky. Opera se dočkala čtyř repríz.

4.9 9. SEZÓNA (1975-1976)

V této sezóně nastudoval operní soubor pouze dvě nové inscenace. Nejprve to byla opera *Mindija* Otara Vasileviče Taktakišviliho. Umělkyně tu zpívala roli Mziji. Olomoucká opera byla už od dob působení Iši Krejčího známá svou objevnou dramaturgií a tato nová neznámá opera, jejíž premiéra se konala 12. října, byla taktéž premiérou Československou. Druhou inscenací byla Mozartova *Figarova svatba*. Umělkyně tu zpívala hlavní roli Zuzanky. Za tuto roli později obdržela Cenu Literárního fondu.

⁶ Bartoňková, Olga: Čs. Premiéra Náměstíčka v Prostějově, in: Lidové noviny, 27.2. 1975

4.10 10. SEZÓNA (1976-1977)

Začátkem sezóny došlo ke změnám na pozici šéfa divadla. Odstoupivšího Svetozara Vítka nahradil na následujících 9 let Josef Srovnal. 3.10. se Jana Stupárková představila v roli 1. žínky ve Dvořákově *Rusálce* pod taktovkou Pavla Pokorného v režii Františka Preislera ml. Opera se dočkala 66 repríz. Následovala role Mimi v Pucciniho *Bohémě*, ve které alterovala Petře Cimburkové. Tato role patřila mezi operní postavy, kde byla pěvkyně nucena zpívat mimo svůj hlasový obor. Bohema se řadí do rolí mladodramatického sopránu. Premiéra se konala 21.11. Rok 1977 pro Janu Stupárkovou začal rolí Sofie v opeře Gioacchina Rossiniho *Pan Bruschino*. Následovala inscenace Smetanova *Tajemství* s Janou Stupárkovou v roli Blaženky. Poslední operou sezóny byl Verdiho *Rigoletto*. Pěvkyně tu zpívala v hlavní roli Gildy. Premiéra se uskutečnila 3. července, pod taktovkou dirigenta Reginalda Kefferera, který se tou dobou stal uměleckým šéfem souboru. Nahradil ve funkci zasloužilého umělce Miloše Konvalinku, který získal místo v Národním divadle v Praze. Jana Stupárková se tu objevila po boku barytonisty Pavla Stejskala. Kritika byla kladná. „*Jana Stupárková v roli Gildy zaujme decentním půvabem v hereckých kreacích i neobyčejnou muzikálností hudebního projevu, i když na jejím hlasovém projevu je patrná víceoborovost její operní dráhy.*“⁷

4.11 11. SEZÓNA (1977-1978)

Jana Stupárková zpívala v této sezóně celkem ve třech operních inscenacích. První byla v listopadu velká opera *Kníže Igor* Alexandra Porfijeviče Borodina. Umělkyně tu zpívala v roli Poloveckého děvčete. V lednu se konala premiéra

⁷ Majer, Jiří: Rigoletto v olomoucké opeře, in: Hudební rozhledy, listopad 1977

v pořadí druhé opery sezóny, Mozartovy buffy *Così fan tutte*. Jana Stupárková tu ztvárnila roli Despiny, a spolu s představitelkou Fiordiligi Naděždou Vodičkovou odvedla výborný výkon. „*Obě interpretky dokonale ovládají hlasovou techniku, která jim umožňuje fyzickou uvolněnost, což zvláště platí o Despině Jany Stupárkové.*“⁸ Na závěr sezóny se umělkyně představila v roli pasáka Jana v Janáčkově *Její Pastorkyni*.

4.12 12. SEZÓNA (1978-1979)

Jana Stupárková v této sezóně odzpívala úctyhodných pět nových operních představení. Tato řada začala Verdiho *Traviatou*. Umělkyně se tu objevila v hlavní roli Violetty Valéry. O této roli sní většina kolorатурních sopranistek a Jana Stupárková se možnosti ztvárnit tuto náročnou roli⁹ chopila s nadšením a odhodláním. Naplno tu vynikla její schopnost zpívat kolorатурní role, výrazný herecký talent i schopnost dramatického efektu. Alfréda při premiéře (10. 9.) zpíval mladý Radomír Linhart, který však pěvkyni silou svého hlasu nestačil.¹⁰ Inscenaci podtrhla stylová a funkční scéna Oldřicha Šimáčka spolu s dobovými kostýmy Josefa Jelínka. Hudebního nastudování se opět ujal Reginald Kefer. 5.11. mohli diváci vidět Janu Stupárkovou v roli Chloe v Čajkovského opeře *Piková dáma*. Druhou polovinu této náročné sezóny otevřela opera Otakara Ostrčila *Honzovo království*. Pěvkyně se tu představila v roli kurážného děvčete. Předposlední operou sezóny byla Gounodův *Faust a Markétka*. Umělkyně zpívala v hlavní roli Markétky. V této opeře byla Jana Stupárková nucena jít přes obor. Role patří do oboru mladodramatického sopránu. Poslední operou sezóny se stala *Gershwinova Porgy a Bess* s Janou Stupárková v roli prodavačky jahod. Četnost rolí si vyžádala plné zapojení celého pěveckého ansámblu.

⁸ Cásek, Adolf: Spíš koncert než opera – *Così fan tutte*, in: Lidové noviny, 7.2. 1978

⁹ Zatímco v prvním dějství musí zpěvačka, zpívající roli Violetty, ovládat skvěle techniku kolorатурního zpěvu, v dalším průběhu představení se role mění z kolorатурní na výrazně dramatickou. Závěrečné jednání už vyžaduje dramatický soprán a výraznou hereckou schopnost napodobit poslední chvíle trpící hrdinky.

¹⁰ Klimeš, Miroslav: Olomoucká Traviata, in Svobodné slovo, 24.10. 1978

Jednalo se taky o poslední inscenaci, na které byla umělkyně uvedena jako Jana Stupárková. V létě se provdala za svého dlouholetého kolegu a přítele Jaroslava Majtnera.

4.13 13. SEZÓNA (1979-1980)

Po svatbě zpívala Jana Majtnerová v inscenaci Rímského opery *Carská nevěsta* v hlavní roli Marfy, dcery novgorodského kupce Vasilje Štěpánoviče Sobačina. Opět se jednalo o roli, která nespádala do jejího hlasového oboru. Řadí se k rolím dramatickým. V druhé polovině sezóny následovala vyčerpávající série čtyř nových inscenací. Po boku svého manžela Jaroslava Majtnera¹¹ se pěvkyně nejprve objevila ve své druhé roli sezóny jako Žofie ve Straussově *Růžovém kavalírovi*. Tato opera pro náročnost pěveckých partů a délku nebývá často prováděna. Druhou operou v pořadí byla Massenetova *Manon* s Janou Majtnerovou v hlavní roli. K oslavám 35. výročí osvobození republiky vybral dramaturg Jan Sulovský inscenaci Jiřího Pauera *Zuzana Vojtřová*. Pěvkyně zpívala roli služebnice Bětky. V této inscenaci se velmi vyznamenal i její manžel Jaroslav Majtner v roli Petra Voka, vladaře domu rožmberského. Svůj pěvecký výkon podtrhl ještě skvělým podáním hereckým. Sezóna byla uzavřena Donizettiho *Nápojem lásky* s Janou Majtnerovou v hlavní roli Adiny.

¹¹ Jaroslav Majtner (1947)

Operní pěvec a pedagog se narodil 30.3. 1947 ve Šternberku. Původně se vyučil mechanikem. K hudbě ho přivedl otec, sám amatérský hudebník. Jaroslav hrál od dětství na klavír a varhany a po maturitě na prostějovském učilišti se rozhodl studovat zpěv na JAMU v Brně u prof. V. Linhartové. Byl výborným studentem a ještě v průběhu studia mu bylo nabídnuto angažmá v Olomouci. Po krátkém působení v Olomouci se na základě doporučení Eduarda Hakena vydal na hostování do pražského Národního divadla. Na základě skvělého výkonu v roli Tomše ve Smetanově *Hubičce* byl 1.8. 1974 přijat jako barytonista Národního divadla. Působil zde do 31.7. 1978. Vrátil se do Olomouce, kde byl členem operního souboru. Nyní působí jako pedagog na PFUP v Olomouci.

4.14 14. SEZÓNA (1980-1981)

25.1. 1981 se na olomouckou operní scénu po letech vrátila opera oper, Mozartův *Don Giovanni*. Celý soubor si byl plně vědom závažnosti díla, které má před sebou a práce na nastudování probíhaly velmi pečlivě. Jana Majtnerová zpívala v hlavní roli Zerliny. Druhým dílem, které mělo tuto sezónu premiéru, se stal Verdiho *Falstaff* s Janou Majtnerovou v roli Nanetty. Dílo, známé svou obtížnou interpretací se v Olomouci objevilo po dlouhých třiceti osmi letech. Jednalo se tedy o čin dramaturgicky velmi odvážný. Režisérem byl zkušený Jiří Glogar a dirigentem Pavel Pokorný. Ti, spolu se skvělým výkonem sólistů, zaručili představení vysoké umělecké kvality. V hlavní roli opět zazářil Jaroslav Majtner, který se díky svým schopnostem těšil obliby u olomouckého obecnstva i kritiky. Poslední operou sezóny se stala Suchoňova *Krútnava* s Janou Majtnerovou v roli Pastierika.

4.15 15. SEZÓNA (1981-1982)

Sezóna 1981-1982 pro Janu Majtnerovou začala v září premiérou romantické opery *Marta* německého skladatele Friedricha von Flotowa. Zpívala zde hlavní roli Lady Harrietty. Druhou rolí, opět hlavní, byla Ludmila ve velké pohádkové opeře Michaila Ivanoviče Glinky *Ruslan a Ludmila*. Třetí premiérou sezóny byla opera Gioacchina Rossiniho *Lazebník Sevillský*. Jana Majtnerová ztvárnila hlavní postavu Rosiny. V březnu se pěvkyně představila v roli Pážete ve Wagnerově opeře *Lohengrin*. Náročnou sezónu, plnou nových představení, zakončila koncem května premiéra jedné z nejpopulárnějších českých oper, *Prodané nevěsty* Bedřicha Smetany. Umělkyně zde ztvárnila roli Esmeraldy.

4.16 16. SEZÓNA (1982-1983)

Nová sezóna pro Janu Majtnerovou začala zkouškami tříaktové opery s epilogem *Cyrano de Bergerac* estonského soudobého skladatele Eina Tamberga. Premiéru měla tato opera 14. listopadu. Celé dílo bylo po všech stránkách velmi pečlivě nastudováno. Ať již výpravná scéna doplněná dobovými kostýmy nebo angažování Jaromíra Holuba jako poradce pro šerm, díky jemuž se z předváděných soubojů nestala neumělá exhibice. Hlavní postavu Cyrana zde ztvárnil Jaroslav Majtner. Jana Majtnerová se zde objevila po jeho boku v hlavní roli Roxany. Kritika hodnotila výkon umělkyně takto: „*Jana Majtnerová uplatňuje v Roxaně jasný vysoký soprán s koloraturou. Subtilním zjevem zpívala křehkým hlasem a z počátečních menších problémů ve vyšší poloze úspěšně během večery rozvinula a stupňovala svůj výkon.*“¹² Ačkoliv se jednalo o dílo soudobého skladatele, dosáhlo před svým stažením z repertoáru celkového počtu 21 repríz, což značilo značnou oblíbenost, kterou dílo mezi posluchači vyvolalo. Od nového roku začal soubor připravovat novou inscenaci ryze českého díla, Dvořákovu pohádkovou operu *Čert a Káča*. Jana Majtnerová v této inscenaci ztvárnila roli komorné. V dubnu následoval další klasický kus české opery, Smetanova *Hubička*, s Janou Majtnerovou v roli Barči. O značné oblíbenosti inscenace vypovídá i počet repríz. Dílo bylo uvedeno celkem jedenapadesátkrát. Sezóna byla završena lyrickou francouzskou operou *Mignon* na Goethův námět, který upravili libretisté Vilém Meister, Michel Carré a Jules Barbier. Dílo zhudebnil Charles Louis Ambroise Thomas. Jana Majtnerová zde ztvárnila hlavní roli Filiny, která se řadí k těžkým koloraturním rolím. Dílo se od konce 70. let, kdy bylo v Čechách prvně uvedeno, těšilo velkého zájmu českého publika. Na olomoucké scéně dosáhlo celkového počtu 28 repríz.

¹² Brožovská, Jarmila: „Nejsem muž, který se snadno prodá“, in: *Scéna*, 25.2. 1983

4.17 17. SEZÓNA (1983-1984)

Začátkem nové sezóny soubor navázal na úspěšné zakončení sezóny minulé uvedením českého klasického kusu, Dvořákova *Jakobína*. Jana Majtnerová zde ztvárnila hlavní roli Terinky, dcery učitele a regenschoriho Bendy. Dílo bylo uvedeno 13.11. a dosáhlo celkového počtu 32 repríz. Představení, stejně jako u předcházejícího úspěšného uvedení českého díla, Smetanovy *Hubičky* v minulé sezóně, dirigoval Reginald Keffer. V lednu následovala premiéra Mozartova německého singspielu *Únos ze Serailu*. Úspěšné představení stálo na vynikajícím výkonu orchestru pod taktovkou Pavla Pokorného a výkonu sólistů. Jana Majtnerová zpívala hlavní roli Konstance. Oblíbený kus se dočkal 25 repríz. V dubnu následovala historická opera *Jan Želivský* českého soudobého skladatele Miloše Vacka. Pěvkyně zde ztvárnila roli Marty. Dílo se dočkalo 23 repríz. Poslední operou sezóny se stala Bizetova opera o 3 dějstvích *Lovci perel*. Cejlonsko - indický námět dal skladateli možnost uplatnit bohatý zvukomalebný potenciál a dílo se stalo předobrazem impresionistického výrazu, který se plně rozvinul až koncem století v díle Clauda Debussyho. Jana Majtnerová v této nové inscenaci zosobňovala postavu kněžky Lejly. Tuto dramatickou postavu ztvárnila dokonale a ve zvukomalebných pasážích se plně mohla projevit její technická jistota a průzračnost jejího hlasu, který byl v té době ve vrcholné formě. Opera byla dávana celkem dvaadvacetkrát.

4.18 18. SEZÓNA (1984-1985)

Na počátek nové sezóny byla vybrána Donizettiho opera *Skandál v opeře*. Málo uváděné dílo úspěšného skladatele odhaluje zákulisí operního domu 19. století. Dirigent Zvonimír Skřivan nastudoval toto dílo skutečně velmi pečlivě a v mnohém netradičně. Celý orchestr byl lokalizován na jevišti, což dávalo

zpěvákům možnost zpívat bez možnosti vidět dirigenta, který stál celou dobu za jejich zády. To samo o sobě vyžadovalo skvělou souhru celého souboru. Partitura plná melodických i rytmických ozdob přinášela také nemalé nároky na celkové vyznění díla. Jana Majtnerová se zde objevila v malé roli Luigie Boschiové, ovšem i zde předvedla skvělý a vyrovnaný výkon. Dílo bylo úspěšné také divácky a dosáhlo celkového počtu 29 repríz. V nastudování nového díla se umělkyně objevila až za dlouhých 7 měsíců. Jednalo se o hudební drama o 2 dějstvích *Nížina* německého skladatele Eugena d'Alberta. Dílo patří k jedné z nejúspěšnějších oper německého verismu. Toto naturalistické drama plné realistických zvukových imitací, s Janou Majtnerovou v roli Nuri, dosáhlo celkem podprůměrného počtu 15 repríz. Poslední novinkou roku se stala československá premiéra opery *Píseň neumírá* západočeského skladatele Jiřího Štěpánka. Dílo bylo nastudováno k příležitosti 40. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou. Jana Majtnerová zpívala v hlavní roli Sylvie. „*Pěvci své úlohy bravurně zvládají a navíc, jak je jejich herecký projev přirozený, blíží se činohernímu. I v neobvyklých obtížných intonačních postupech, v deklamačně vedené pěvecké lince, uplatní svou pěveckou techniku především Jana Majtnerová a vůbec všichni zkušené pěvci.*“¹³ V této době Jana natočila písňový cyklus *Japonský rok* českého muzikologa a skladatele Jana Vičara. Následovala nahrávka lyrických miniatur *Uspávanky* skladatele a pedagoga V. Kaprála. Druhou jmenovanou nahrávku zpěvačka natočila ve spolupráci se Státní filharmonií Brno. Obě nahrávky byly ještě téhož roku vydány na gramodeskách.

¹³ Nekvasil, Miloslav: Zajímavá operní novinka, in: *Práce*, 13.6. 1985

4.19 19. SEZÓNA (1985-1986)

Začátkem nové sezóny se Jana Majtnerová objevila hned ve trojroli Guiletty, Olympie a Antonie v *Hoffmannových povídkách* Jacquese Offenbacha. Jedná se o spektrálně velmi širokou trojroli.¹⁴ V těchto rolích se Jana Majtnerová osvědčila a především v prvním dějství jako Olympie působila bezkonkurenčním dojmem, neboť tato role patřila do jejího hlasového oboru. Vždyť si také tuto roli vyzkoušela již v sezóně 1968-1969. Skvělé představení bylo podtrženo režijní prací Jiřího Glogara a skvělými kostýmy Růženy Švecové. Šéfdirigent Reginald Kefer věnoval velkou pozornost zejména sólovým pěveckým partům, vědom si jejich klíčového významu při představě snové a reálné roviny díla. Do konce roku, přesněji od října 1985, čekaly Janu Majtnerovou i celý soubor zkoušky a následující premiéra pohádkové opery Nikolaje Rimského-Korsakova *Sněhurka (Jarní pohádka)*. Tato opera v Olomouci zazněla naposledy v roce 1961. Za 25 let se ovšem změnily požadavky operního obecnstva na rytmus i proporce operních představení. Režisér Jiří Glogar a dirigent Pavel Pokorný proto podrobili Rimského objemnou partituru dramaturgické revizi, při níž spojili 2. a 3. dějství původně čtyřaktové opery a celé dílo zkrátali, aniž by ovšem narušili jeho vnitřní dramaturgickou logiku nebo smysl poselství, v díle obsaženém, a tím je oslava života a věčného koloběhu přírody. Janě Majtnerové byla určena titulní role Sněhurky a zvládla ji zkušeně a s jistotou. Spolehlivou alternantkou jí byla mladá Iva Ságnerová, talentovaná pěvkyně s příjemným zabarvením hlasu a přirozeným půvabem. V prosinci Janu Majtnerovou čekal koncert s Moravskou filharmonií, na kterém, spolu se svou kolegyní opery SDOS Zdeňkou Mollíkovou zpívaly skladby Josepha Haydna, Johanna Sebastiana Bacha, Domenica Scarlattiho a Pavla Blatného. Na 26. ledna byla naplánována premiéra

¹⁴ Tato fantastická opera o třech dějstvích s předehrou a dohrou je považována za jedno z nejpodivnějších děl svým vznikem i obsahem. Zvláštností celé skladby je, že skutečnost je myšlena pouze jako prolog a epilog, kdežto tři akty jsou fantazijním myšlením tří žen v jediné. Každá žena skrývá v sobě loutku, kurtizánu a intelektuálku a projeví se podle životní situace. Proto bývají všechny tři role často obsazovány jednou pěvkyní, schopnou kolorатурní techniky, dramatické síly i lyriky.

Rossiniho opery o 2 dějstvích, *Italka v Alžíru*. Jana Majtnerová tu ztvárnila roli Elvíry, bejovy ženy. Jedná se o nepříliš známou operu tohoto skladatele, spíše o operní frašku. Daleko větší ohlas a zájem vzbudila opera následující, operní epilóg Bedřicha Smetany *Čertova stěna* s Janou Majtnerovou v roli Katušky. Jednalo se o návrat tohoto kusu na prkna olomoucké opery po dlouhých dvaceti letech. Dirigentem byl Reginald Kefer, režisérem představení Martin Dubovic. Pěvkyně své postavě propůjčila dívčí bezelstnost i perlivost a lehkost pěveckého projevu. V ústřední postavě Voka se objevil Jaroslav Majtner. Celý květen 1986 měl soubor velmi nabitý program. Nejprve to bylo v pořadí třetí vystoupení souboru na Pražském jaru s operní inscenací z minulé sezóny *Píseň neumírá*. Stalo se tak 14. května. 25. května se soubor objevil na právě probíhajícím festivalu Olomoucké hudební jaro s aktuální operou na repertoáru, kterou byla již zmíněná *Čertova stěna*. 1.června byla v rámci tohoto festivalu uvedena ve své premiéře lyricko-komická opera *Gorenjský slavíček* Antona Foerstera, příbuzného skladatele J. B. Foerstera. Anton působil dlouhá léta ve Slovinsku a tato opera je považována za jednu ze Slovinských národních oper. Jana Majtnerová se zde objevila v hlavní roli Minky. Soubor se s tímto dílem objevil i v divadle v Mariboru ve Slovinsku, s nímž uzavřel dohodu o spolupráci. Tímto kusem skončila tato velmi náročná a úspěšná sezóna.

15

¹⁵ Obě olomoucké scény, tj. Velké divadlo i Hudební divadlo v Hodolanech navštívilo v sezóně 1985/1986 358 000 diváků. Celkem se hrálo 658 představení a průměrná návštěvnost dosáhla 96,9%. Z oper byla nejúspěšnější *Čertova stěna* a Hoffmannovy povídky. Započítal jsem také soubor činohry, baletu a operety.

4.20 20. SEZÓNA (1986-1987)

V září soubor uvedl rozhlasovou operu *Veselohra na mostě* Bohuslava Martinů. Jana Majtnerová se objevila v roli Popelky. Následovala lednová premiéra *Euryanty* Carla Marii von Weber s Janou Majtnerovou v titulní roli Euryanty. Na úpravě libreta pracoval německý muzikolog Kury Honolka. Následovala Bizetova *Carmen*. Jana Majtnerová ztvárnila roli Micaely. Poslední nastudovanou premiérou divadelního roku se stal Verdiho *Simone Boccanegra*, považovaný za její vrchol. Dílo vypráví příběh bukanýra, který se stal janovským dóžetem a snaží se o sjednocení země tím, že usmíruje patricije s plebejci. Tato inscenace se prvně hrála 7. června. Umělkyně zpívala v roli Amelie Grimaldi, která se řadí do oboru mladodramatického sopránu. Diváky si získala svojí výraznou melodikou a citově vypjatým a dramaticky účinným hudebním projevem.

4.21 21. SEZÓNA (1987-1988)

Na začátku nové sezóny čekal soubor obtížný kus, ruské národní hudební drama o prologu a 4 dějstvích na Puškinův námět *Boris Godunov* skladatele Modesta Petroviče Musorgského. Jana Majtnerová zpívala roli Xenie, dcery hlavní postavy, cara Borise Godunova. Následovala premiéra Smetanovy opery *Braniboři v Čechách*. Pěvkyně zde ztvárnila roli Vlčanky. Sezónu pěvkyně uzavřela hlavní rolí Čo-Čo-San v Pucciniho opeře *Madame Butterfly*. Jednalo se opět o roli, která nespádala do oboru lyrického sopránu, ale do mladodramatického. Inscenace byla po všech stránkách výsledkem profesionální práce celého týmu pracovníků: dirigenta Bohuňovského, hostující režisérky

I.Švandové – Koutecké a mimořádnými výkony obou protagonistek – Jany Majtnerové a Zdeny Mollíkové, projevující se na diváckém ohlasu tohoto díla.

4.22 22. SEZÓNA (1988-1989)

Nová sezóna začala zkouškami Verdiho opery *Rigoletto*. Jana Majtnerová zde ztvárnila hlavní roli Gildy, Rigolettovy dcery. Orchester vedl Zvonimír Skřivan, režie se ujal Jiří Glogar. Koncem listopadu následovala Mozartova málo uváděná opera seria *La Clemenza di Tito*. Jana Majtnerová zde zpívala hlavní roli Vitellie, kde opět byla umělkyně nucena zpívat mimo svůj hlasový obor. Inscenaci nastudoval režisér Jaromír Pleskot ve spolupráci s dirigentem Reginaldem Keferem. Opera byla provedena v českém překladu tehdejšího dirigenta Národního divadla Přemysla Charváta.

4.23 23. SEZÓNA (1989-1990)

Nová sezóna byla ovlivněna politickým děním a společenskou situací v republice. První nastudovanou premiérou se stal Verdiho *Nabucco*. Jana Majtnerová se objevila v roli Anny. Dílo režíroval zpracoval M. Dubovic a při premiéře 3. prosince dirigoval umělecký šéf opery R. Kefer. Ve druhé polovině sezóny soubor nastudoval tři nové opery. Jana Majtnerová zpívala v roli Esmeraldy ve Smetanově *Prodané nevěstě*, v roli Colombiny v komické opeře Bohuslava Martinů *Divadlo za Branou* a v hlavní roli Noriny v Donizettiho *Donu Pasqualovi*.

4.24 24. SEZÓNA (1990-1991)

Nová sezóna začala inscenací lidové zpěvohry, která se na jevišti olomoucké opery objevila naposledy před 22 lety. *České jesličky* Jaroslava Křičky patřily a stále patří k opomíjeným dílům české hudebně dramatické tvorby 20. století. Jak se jevily *České jesličky* tehdy, 22 let po svém posledním uvedení? Po letech půstu opět jako milé setkání s vánoční tematikou v okouzující atmosféře nadcházejících Vánoc. Jana Majtnerová zpívala roli Marie, kterou ztvárnila něžně a s nelíčenou prostotou výrazu. Dílo interpretuje lidové vánoční zvyky a jde spíše o divadelní pásmo složené z lidově pojatých biblických výjevů a folklórních písní. Celé olomoucké nastudování bylo velmi pečlivé. Uctilo tak, sice s půlročním zpožděním, kulaté 40-ti leté výročí premiéry v Národním divadle. Nový rok začal zkouškami Mozartovy *Figarovy svatby*. Jana Majtnerová se zde objevila v roli komorné Zuzanky. Sezóna byla zakončena premiérou Rossiniho *Lazebníka Sevillského* s Janou Majtnerovou v hlavní roli Rossiny. Inscenaci hudebně nastudoval zkušený ostravský dirigent Václav Návrat, pro kterého to bylo druhé nastudování této opery v kariéře. Dirigent olomoucký soubor znal již z dřívějších, neboť s ním nastudoval v sezóně 1976-1977 Smetanovo *Tajemství*. Opera se na olomoucké jeviště vrátila taktéž po delší době. Naposledy zde byla uvedena v roce 1967. Režie nové inscenace se ujala Inge Švandová-Koutecká. Po Pucciniho *Madame Butterfly* a Smetanově *Prodané nevěstě* to byla její třetí režie v Olomouci. *Lazebníka Sevillského* předtím režírovala již sedmkrát, měla tedy s touto operou bohaté zkušenosti. Inscenace měla úspěch a pozitivně zakončila operní sezónu.

4.25 25. SEZÓNA (1991-1992)

Nová operní sezóna začala operou Vítězslava Nováka *Lucerna*. Jana Majtnerová se zde objevila v roli Haničky. Další premiérou se stal Verdiho *Maškarní ples* pod režijním vedením hostujícího Václava Věžníka. Dirigentem představení byl Zvonimír Skřivan. Jana Majtnerová se vystupovala v roli pážete Oskara. Opera se do Olomouce vrátila po dvaceti letech a zazněla i v květnu v rámci festivalu Olomoucké hudební jaro. Taktéž návštěvníci 34. ročníku festivalu Smetanova Litomyšl měli možnost toto dílo v interpretaci olomouckého operního souboru vidět. Stalo se tak 3. července. Následovala premiéra opery Otto Nicolaie *Veselé paničky Windsorské*. Jana Majtnerová zpívala roli paní Fordové. Režijně tuto inscenaci připravil host olomouckého divadla Miloslav Nekvasil. I tento režisér měl s olomouckým souborem zkušenosti z minula, neboť před dvaceti sedmi lety zde režíroval Evžena Oněgina a před osmi lety *Hubičku*. Sezóna vyvrcholila Pucciniho *Bohémou*. Režie se tentokrát ujal šéf opery Martin Dubovic. Jana Majtnerová se objevila v hlavní roli Mimi, která se řadí do hlasového oboru mladodramatický soprán. V tomto roce začala Jana Majtnerová učit na ZUŠ Iši Krejčího sólový zpěv a klavír. Na tomto místě působila až do roku 2010.

4.26 26. SEZÓNA (1992-1993)

V této sezóně operní soubor opět nastudoval Dvořákovu *Rusalku*. Jana Majtnerová zpívala dvojroli Kuchtíka a Lesní žínky ve Dvořákově *Rusalce*. Jak sama o sobě tvrdila, byla v té době asi nejstarší lesní žínkou v ČR. Režisérem představení byl Martin Dubovic. V červenci se soubor s operou objevil na Červeném zámku v Hradci nad Moravicí. Plánovalo se open air představení na nádvoří, ale kvůli deštivému počasí byl soubor nucen předvést pouze koncertní verzi v krytém sále.

4.27 27. SEZÓNA (1993-1994)

Nová sezóna začala pro Janu Majtnerovou premiérou operety Johanna Strausse *Noc v Benátkách*. Objevila se v roli Agricoly. „Ženy senátorů v podání Olgy Koubkové a Jany Majtnerové byly snad nejživotnějšími postavami na jevišti.“¹⁶ Režie se ujal šéf opery Martin Dubovic. Dílo se do Olomouce vracelo po 39 letech. 24. října se soubor objevil v rámci Festivalu české opery v Národním divadle s Dvořákovou *Rusalkou*, jejíž inscenace z minulého roku se stále úspěšně hrála. A i publiku Zlaté kapličky se soubor předvedl v tom nejlepším světle. Do konce roku soubor nastudoval Verdiho *Aidu* s Janou Majtnerovou v roli kněžky. Opera se do Olomouce vracela po 13 letech. Režisérem představení byl opět šéf opery Martin Dubovic, hudebního nastudování se chopil šéfdirigent Stanislav Macura, sbor připravil Petr Šumník. Pro celkové vyznění díla je vždy důležitá scéna. Tu vytvořil jako neobyčejně působivou kulisu pro tragický děj opery Martin Víšek. Nápadité kostýmy pocházely z dílny Růženy Švecové. Poslední rolí sezóny se pro Janu Majtnerovou stala teta Pavla v přípravě na premiéru operety Paula Burkharda *Ohňostroj*. Ve středu 9. dubna uspořádala ZUŠ Na vozovce a Pottingeova nadace při SZŠ Olomouc čtrnáctý večer v kapli Pottingea. Na programu byl koncert učitelů ZUŠ s hosty ze souboru olomoucké opery Janou a Jaroslavem Majtnerovými. Oba protagonisté předvedli dueto Papagena a Papageny z Mozartovy *Kouzelné flétny*. Na klavír doprovázela Hana Pastorková. 15. dubna se v Olomouci konal malý festival s názvem Dílna, který byl věnován milovníkům operetního žánru. Olomoucký soubor na něm představil v předpremiéře právě zmiňovanou operetu, kterou právě připravoval. Dalšími účinkujícími soubory se staly Slezské divadlo Opava s Piskáčkovou operetou *Perly panny Serafínky* a ostravské Státní divadlo se Straussovou fantastickou operetou *Tisíc a jedna noc*. Oficiální premiéra se konala 24. dubna. 7. května se

¹⁶ Cetkovská, Vladimíra: Zamyšlení nad veřejnou generálkou, in: Hanácké noviny, 7.10. 1993

operní orchestr vydal na dvoudenní zájezd do Hamburku. Orchester vystoupil v rámci oslav 800 let trvání tohoto jednoho z největších přístavů v Evropě s hostujícími německými, italskými a francouzskými zpěváky. 24. června se soubor, opět s hostujícími zpěváky, objevil na 36. ročníku festivalu Smetanova Litomyšl. 2. července se, tentokrát již kompletní soubor pouze s jedním zahraničním hostem, Italem Giancarlem Ruggierim, objevil, jako minulý rok, na Červeném zámku v Hradci na Moravicích, kde, tentokrát na nádvoří, provedl *Aidu*.

4.28 28. SEZÓNA (1994-1995)

Nová sezóna začala pro Janu Majtnerovou zkouškami na premiéru Donizettiho opery *Lucia di Lammermoor*. Hlavní role Lucie se měla stát její poslední pěveckou velmi náročnou rolí v dlouholeté operní kariéře. Jana byla zpočátku zaskočena, když jí bylo dirigentem S. Macurou oznámeno, že se v této roli objeví. Nakonec se s rolí sžila a odvedla skvělý výkon, i když jen alterovala mladé Márii Tkadlčíkové, která v této roli zazářila. Po jejím boku se objevili další zkušení kolegové, jmenovitě Jaroslav Majtner v roli Lorda Ashtona a Pavel Stejskal v roli duchovního. Režisérem představení byl Martin Dubovic. Zpívalo se italsky. Soubor se s touto inscenací představil na Festivalu českého hudebního divadla. V únoru 1995 zpívala Jana Majtnerová roli Isaury v Bartókově *Modrovousovi*. Režisérkou představení se stala hostující Blažena Hončariová z Košic. Sezónu zakončila rolí Bareny v Janáčkově *Její Pastorkyni*. Nejvýraznějším rysem této opery je její lidskost a vědomí toho, že člověka formuje jeho prostředí a společnost. Inscenace byla pěvecky pečlivě nastudována.

4.29 29. SEZÓNA (1995-1996)

V této sezóně se Jana Majtnerová objevila ve dvou nových inscenacích. Jako Jitka ve Smetanově *Daliborovi*, kde byla opět nucena zpívat mimo svůj hlasový obor a sezónu zakončila jako Inez ve Verdiho *Trubadúrovi*. Představení dirigoval hostující Richard Heine a v režíroval Michael Lochar. Po boku Jany Majtnerové se objevil i Jaroslav Majtner jako hrabě Luna. *Trubadúr* byl publikem přijat s mohutným aplausem a dočkal se v tomto roce ještě 16 repríz.

4.30 30. SEZÓNA (1996-1997)

V této sezóně se Jana objevila ve vedlejší roli Gianetty v Donizettiho *Nápoj lásky*. Režie byla svěřena pražskému hostu Ctiboru Drmelovi. Právě on se na úspěchu představení nemalou měrou podílel. Taktovky se chopil hostující Michell Philippe. I když postava Gianetty nebyla ani zmíněna v operním programu, pěvkyně se s ní vypořádala bez komplexů a i tuto malou roli odvedla s nasazením jí vlastním. Jak sama často tvrdila a tvrdí, ráda zpívá jakoukoli roli s tím největším zaujetím a naplno. „*Gianettu, o níž se pro její epizodičnost program ani nezmiňuje, zosobnila bez komplexu šedé myšky Jana Majtnerová.*“¹⁷ Na premiéře dne 14.3. bylo vyprodáno a publikum bylo touto novou olomouckou inscenací nadšeno. Premiéra tak dávala tušit, že ani při reprízách nebudou diváci v Moravském divadle chybět.

¹⁷ Kolář, Bohumír: Maličko zakalený Nápoj lásky, in: Hanácké noviny, 18.3. 1997

4.31 31. SEZÓNA (1997-1998)

Na novou sezónu měl operní soubor v plánu uvést dvě díla spíše méně známá a hraná. Hned úvodní dílo sezóny toho bylo důkazem. Poprvé se Jana Majtnerová v této sezóně publiku představila jako Sousedka v inscenaci opery *Krvavá svatba* soudobého skladatele Sándora Szokolaye.¹⁸ Následovala role Sestry almužnice v Pucciniho aktovce *Sestra Angelika*, spolu s další částí původního operního triptychu,¹⁹ aktovkou *Gianni Schicchi*. Byla to její druhá role v této opeře. Na jaře 1971 zpívala roli Lauretty, dcery hlavního hrdiny Gianni Schicchiho v podání Hynka Maxy. Nyní se musela spokojit s menší rolí Ciescy. Obě díla byla uvedena v italském originále a otevírala se tak možnost vychutnat si všechny nuance tolik opěvované italské zpěvnosti. Janáčkovou operou *Kát'a Kabanová*²⁰ s Janou Majtnerovou v roli služebné Fěkluše uzavřelo Moravské divadlo repertoár této sezóny. Režie se ujal přední janáčkovský interpret Václav Věžník. Představení dirigoval Michel Philippe.

4.32 32. SEZÓNA (1998-1999)

V této sezóně čekaly Janu Majtnerovou dvě nové role. První byla Komorná ve Verdiho *Simone Boccanegrovi*.²¹ S touto operou se seznámila již v roce 1987, kdy zpívala roli Amelie Grimaldi a nebyla pro ni tedy novinkou. I když se

¹⁸ Představení dirigoval francouzský dirigent Michel Philippe. Jednalo se o druhé nastudování tohoto díla v ČR. Poprvé měli diváci šanci operu v českém divadle vidět v roce 1971 v Brně. Byl to odvážný pokus, vymanit se ze zažitého repertoáru světoznámých klasických oper minulých dvou století a zařadit tuto stále novinkovou skladbu. Nutno říci, že bídna návštěvnost a odchod několika posluchačů po konci 1. jednání určité obavy potvrdila.

¹⁹ Uvedené opery operního triptychu Giacoma Pucciniho má správně otevírat opera *Plášť*. Málodky je však možné vidět všechny tři opery pohromadě. Zajímavé ovšem je zařazení méně oblíbené opery *Sestra* místo známější a častěji uváděného *Pláště*.

²⁰ V Olomouci byla tato opera uvedena poprvé v roce 1931, podruhé v roce 1948 s Išou Krejčím, potřetí v nastudování Zdeňka Košlera v roce 1973. V Janáčkově díle má *Kát'a Kabanová* mimořádné postavení, protože je to první opera, ke které si sám napsal libreto.

²¹ Příběh, odehrávající se v bouřlivých dobách 14. století, kdy v italském Janově vrcholily boje o dóžecí trůn, byl napsán F. M. Piavem. Giuseppe Verdi operu 22 let po premiéře znovu přepracoval. Od prvního uvedení díla na

jednalo o roli menší, ráda se jí zhostila a podala standardně skvělý výkon. Druhou novou rolí se stala Paní von Rosenthal v operetě Emericha Kálmána *Hraběnka Marica*.

4.33 33. SEZÓNA (1999-2000)

Jubilejní osmdesátou divadelní sezónu zahájil soubor, již podeváté na olomoucké scéně, dne 17. září premiérou opery *Čert a Káča* Antonína Dvořáka. Jana Majtnerová vystupovala v roli Komorné. Následovala v prosinci premiérovaná opereta *Hraběnka Marica* Emmericha Kálmána s Janou Majtnerovou v roli Paní von Rosenthal. Nový rok začal zkouškami na premiéru Čajkovského *Pikové dámy*. Jana Majtnerová zpívala v roli Guvernantky, která naprosto nepříslušela jejímu hlasovému projevu, neboť je to role mezzosopránová. Opera o třech dějstvích v sedmi obrazech měla premiéru 18. února a byla uvedena v úpravě českého překladu dr. R. Vonáska. Vzhledem k rozsáhlé partituře přistoupil dirigent M. Braun s režisérem M. Dubovicem ke škrtnům, ale i tak představení trvalo téměř 3 hodiny. Poslední inscenací sezóny se stala Mozartova *Kouzelná flétna*. Jana Majtnerová se objevila v roli Dámy. V Olomouci se toto dílo hrálo již pošesté, tentokrát pod režijním vedením hostujícího Zdeňka Kaloče z Divadla na Vinohradech. Scénu a kostýmy vytvořila přední pražská scénografka Marta Rozskopfová. Libreto upravil V. Málek.

olomoucké scéně v té době uplynulo již skoro 70 let. Poprvé byla uvedena v roce 1930, poté 1952 pod taktovkou Iši Krejčího a dotčetice ji nstudoval Zvonimír Skřivan v roce 1987.

4.34 34. SEZÓNA (2000-2001)

Na jaře roku 2001 Jana Majtnerová nastudovala roli Jadwigy Pavlovy v operetě Oskara Nedbala *Polská Krev*. Souběžně s touto nově uvedenou operetou Jana Majtnerová stále zpívala v roli Dámy v Mozartově opeře *Kouzelná flétna*, která na repertoáru zůstala i v této sezóně.

4.35 35. SEZÓNA (2001-2002)

Tato sezóna byla poslední sezónou Jany Majtnerové, jakožto členky souboru olomoucké opery. Její poslední rolí se stala Melanie ve Straussově *Netopýrovi*. Jejím rozloučením se s diváky a divadlem se stal koncert k zahájení divadelní sezóny 2002-2003, který se konal 7. září 2002. Na tomto koncertě Jana zpívala duet z posledního jednání *Traviaty* „Paříž, má láska“ a modlitbu Desdemony. Koncert dirigoval Petr Šumník.²² Na konci sezóny odešla pěvkyně z angažmá v divadle a věnovala se již jen výuce na ZUŠ Iši Krejčího v Olomouci. V roce 2010 odešla do starobního důchodu. Plně se již může věnovat svým zálibám – anglickému jazyku, zahrádce, svým domácím mazlíčkům a především poslechu hudby. Pravidelně navštěvuje se svým manželem přímé přenosy z Metropolitní opery v New Yorku, které jsou promítány v olomouckém kině Metropol.

²² Mimoto zde zazněla předehra k Mozartově *Kouzelné flétně*, ukázky z Figarovy svatby, Carmen a Nabucca.

5 KONCERTNÍ ČINNOST

5.1 ORCHESTRÁLNÍ KONCERTY

Jana Majtnerová, rozená Stupárková nezpívala pouze jako sólistka operního souboru v Olomouci. Spolu s Moravskou filharmonií nastudovala sopránová sóla *Mše D dur* Františka, Xavera Brixiho, *Mše C dur* Wolfganga Amadea Mozarta, *Mše D dur* Antonína Dvořáka i sopránové sólo ze 4. věty *IX. symfonie* Ludwiga van Beethovena. Dále nastudovala kantáty Johanna Sebastiana Bacha *Dobrý pastýř* a kantátu *Probudte se, hlas nás volá*. Další skladbou byla pastorela *Dobrou noc Ježíšku* Jiřího Ignáce Linka, ze soudobé hudby 20. století sopránové sólo v Janáčkově kantátě *Amarus a Štědrém dnu* Pavla Blatného.

Pěvkyně ovšem nespolupracovala jen s Moravskou filharmonií Olomouc. S Janáčkovou filharmonií v Ostravě nastudovala sopránové sólo z kantáty *Lidice* od Milana Báčorka, s brněnskými filharmoniky nastudovala jednu z osmi kantát s názvem *Osm scén z Fausta* od Hectora Berlioze a taktéž *Faustovo prokletí* od stejného autora. Dílo bylo provedeno na koncertě v Brně, 5. března 1976 a v Gottwaldově 11. března 1976). Se Státní filharmonií v Košicích nastudovala sopránové sólo v díle Johanna Brahmsa *Německé requiem* (provedeno v Humenném, 26. leden 1983 a v Košicích 27. ledna 1983).

5.2 KOMORNÍ KONCERTNÍ ČINNOST

Jana Majtnerová nastudovala mnoho komorních děl a zpívala na velkém množství písňových recitálů pro Kruh přátel hudby a to v Olomouci, Prostějově, Pardubicích a v dalších městech. Účinkovala také na koncertě „Galerie mladých absolventů“ v Brně. Řada koncertů z tvorby soudobých českých skladatelů byla

provedena jako československé premiéry a konala se pro účely koncertů Svazu československých skladatelů a koncertních umělců v Brně, Praze, Ostravě, Opavě, Plzni, Pardubicích, v Litomyšli atd. Na koncertních pódíích umělkyně zpívala i mnoho árií z děl operních. Ve svém repertoáru měla výběr z písní Wolfganga Amadea Mozarta, jmenovitě písně Fialka, Výstraha, Touha po jaru a Radost (zpívané v češtině), písně Věnování, Lotos a Měsíční noc Roberta Schumanna, píseň Ich Liebe dich Ludwiga van Beethovena, písně Můj mír jsi ty a Zastaveníčka Franze Schuberta a výběr z písní Ukolébavka a Ptáče Petra Iljiče Čajkovského, dále „Milostné písně“, op. 4 a cyklus „V lidovém tónu“ Antonína Dvořáka, cyklus písní „V probuzení“ Vítězslava Nováka, cykly „Noci“ a „Březen“ Josefa Schreibera a písně ze sbírky „Moravská lidová poezie“ Leoše Janáčka. Cykly „Písničky na zimu“ a „Doma“ Pavla Čotka, Japonský rok Jana Vičara a Balada na slova lidové poezie Milana Báčorka zazněly v jejím podání jako Československé premiéry.

6 SPOLUPRÁCE S ČESKOSLOVENSKOU, POZDĚJI S ČESKOU TELEVIZÍ

Během své dlouholeté kariéry spolupracovala Jana Majtnerová s Českou, dříve Československou, televizí několikrát. Následuje seznam televizních inscenací, ve kterých se umělkyně objevila, doplněný faktografické údaje tam, kde je bylo možno doložit.

1. Vilém Blodek – V studni: přímý přenos představení divadla Oldřicha Stibora v Olomouci. Jana Stupárková v roli Lidunky. Režie: Emil F. Vokálek.
Dirigent: František Preisler jr. Natočeno 1975.
2. Procházka operetními melodiemi Franze Lehára. Jana Stupárková v hlavní roli operety Friederika.
3. Christoph Willibald Gluck – Kouzelný strom. Jana Stupárková v roli Lucette.
Dirigent: Jiří Pinkas.
4. Gaetano Donizetti – Zvonek. Převzaté představení opery. Jana Stupárková v roli Serafíny. Dirigent: Zvonimír Skřivan.
5. Giuseppe Verdi – Průřez operou La Traviata. Jana Stupárková v roli Violetty Valéry. Účinkovala Janáčkova filharmonie Ostrava a soubor opery Státního Divadla Ostrava. Dirigent: Jiří Pinkas.
6. Populární melodie z díla hudebního skladatele Leo Falla. Dirigent: Jiří Pinkas.
Natočeno 1977.
7. Bedřich Smetana Televizní inscenace opery Dvě Vdovy. Jana Stupárková v roli Lidky. Účinkovala SOČR Praha a soubor opery Státního divadla

Ostrava. Dirigent: Jiří Pinkas. Natočeno 1979.

8. Zkrácená verze opery Georga Philippa Telemanna Trpělivý Sokrates. Jana Majtnerová v roli Xantipy. Účinkovala Janáčkova filharmonie Ostrava a soubor opery Státního divadla Ostrava. Dirigenti: František Hába, Josef Staněk. Natočeno 1981.
9. Televizní inscenace opery Josepha Haydna Nevěra se nevyplácí. Jana Majtnerová v roli Vespiny. Dirigent: Josef Staněk. Natočeno 1985.
10. Komická opera Lékař a lékárník Karla Ditterse von Dittersdorf. Natočeno 1985.
11. Ukázky z operety Jacquese Offenbacha Pán a paní Denisovi. Jana Majtnerová v roli Nanette. Účinkovala Janáčkova Filharmonie Ostrava. Dirigent: Tomáš Koutník. Natočeno 1987.
12. Leo Fall – jednoaktová opereta Bratříček. Dirigent: Vladimír Brázda. Natočeno 1988.

7 SPOLUPRÁCE S ČESKOSLOVENSKÝM ROZHLESEM OSTRAVA

Za svoji dlouholetou kariéru natočila Jana Majtnerová mnoho nahrávek pro Československý rozhlas Ostrava. V rámci první natáčecí frekvence ze dne 18.5. 1983 natočila spolu s klavíristkou Svatavou Střelcovou a flétnistkou Miroslavou Bialasovou písňový cyklus Jana Vičara Japonský rok. O dva roky později, 29.12. 1985 natočila spolu Moravskou filharmonií Olomouc pod vedením dirigenta Stanislava Macury sólový zpěv do 1. Symfonie 'Mírové' Václava Kálíka. 22.5. 1986 natáčela umělkyně spolu s klavíristou Stanislavem Běhalem cyklus písní pro vyšší hlas a klavír 'Doma' Pavla Čotka. V rámci 4. Natáčecí frekvence natočila Jana Majtnerová spolu s Moravskou filharmonií Olomouc pod vedením Oldřicha Bohuňovského árii Olympie z 1. dějství Hoffmanových povídek Jacquese Offenbacha. Následovala frekvence ze 16.9. 1988, kde Jana Majtnerová nejprve s Moravskou filharmonií Olomouc a dirigentem Oldřichem Bohuňovským natočila árii Katušky z 1. Jednání Smetanovy opery Čertova stěna a poté se stejným hudebním tělesem, vedeným v tomto případě Zvonimírem Skřivanem duet Zerliny a Dona Giovanniho z 1. jednání opery Don Giovanni Wolfganga Amadea Mozarta. Pěveckým partnerem jí byl Jaroslav Majtner. Předposlední frekvence pro ČRo Ostrava se konala 8.5. 1990. Jana Majtnerová tu společně se Stanislavem Běhalem natočila cyklus písní pro vyšší hlas op.4 'V probuzení' Vítězslava Nováka. Naposled natáčel umělkyně pro ČRo Ostrava 26.9. 1990. Točila se árie Konstance z opery Únos ze Serailu Wolfganga Amadea Mozarta. Moravskou filharmonii Olomouc vedl Zvonimír Skřivan.

8 DISKOGRRAFIE

V průběhu své dlouholeté kariéry natočila Jana Majtnerová nahrávky, které se objevily na dvou gramofonových deskách. Její první nahrávkou byl písňový cyklus českého muzikologa a skladatele Jana Vičara *Japonský rok*. Tato deska byla nahraná a vydaná v roce 1984.

Druhou nahrávkou, kterou umělkyně nazpívala, se stala deska lyrických miniatur v písňovém cyklu na slova lidové poezie pro ženský hlas a komorní orchestr *Uspávanky* českého skladatele, pianisty a pedagoga Václava Kaprála. Tento cyklus byl nahrán v Brně ve spolupráci se Státní filharmonií Brno.

9 SOUPIS ROLÍ

V průběhu své dlouholeté kariéry nastudovala Jana Majtnerová spoustu operních a operetních rolí. Následuje úplný soupis rolí, které nastudovala jako členka operního souboru v Olomouci, doplněných daty premiér na scéně olomouckého divadla.

9.1 OPERNÍ ROLE:

SKLADATEL	NÁZEV DÍLA	ROLE	PREMIÉRA
Smetana Bedřich	Prodaná nevěsta	Esmeralda	20.9. 1967
Honegger Arthur	Orlík	Fanny Eleslerová	4.2. 1968
Dvořák Antonín	Rusalka	První lesní žínka	25.2. 1968
Suchoň Eugen	Svatopluk	kněžka Morana	26.10. 1968
Offenbach Jacques	Hoffmannovy povídky	Olympia	15.12. 1968
Britten Benjamin	Albert Herring	Emmie	16.2. 1969
Novák Vítězslav	Zvíkovský rarášek	Petřík	30.4. 1969
Blodek Vilém	V studni	Lidunka	30.4. 1969
Gluck Christoph Willibald	Orfeus a Eurydika	Amor	8.6. 1969
Zajc Ivan	Nikola Zrinjski	Jelena	28.9. 1969
Weber Carl Maria Von	Čarostřelec	Anička	23.11. 1969
Dvořák Antonín	Čert a Káča	Komorná	18.1. 1970
Hindemith Paul	Malíř Mathis	Regina	19.3. 1970
Janáček Leoš	Příhody lišky Bystroušky	Bystrouška	27.9. 1970
Čajkovskij Petr Iljič	Jolanta	Jolanta	15.11. 1970
Puccini Giacomo	Giani Schicchi	Lauretta	17.1. 1971
Bizet George	Carmen	Micaela	21.3. 1971
Fibich Zdeněk	Nevěsta messinská	Panoš	15.5. 1971
Mozart Wolfgang Amadeus	Kouzelná flétna	Pamina	26.9. 1971
Šebalin Vissarion	Zkrocení zlé ženy	Blanka	14.11. 1971
Verdi Giuseppe	Maškarní ples	Oskar	16.1. 1972

Smetana Bedřich	Hubička	Barče	9.4. 1972
Dvořák Antonín	Jakobín	Terinka	8.10. 1972
Musorgsky Modest Petrovič	Boris Godunov	Xenie	3.12. 1972
Kašlík Václav	Krakatit	Anče	24.3. 1973
Monteverdi Claudio	Odysseův návrat	Eros	24.6. 1973
Smetana Bedřich	Dvě vdovy	Lidka	20.12. 1973
Lortzing Albert	Zbrojř	Marie	24.3. 1974
Donizetti Gaetano	Zvonek	Serafína	23.6. 1974
Wolf – Ferrari Ermann	Náměstíčko	Gnes	13.2. 1975
Cikker Ján	Beg Bajazid	Katka	18.5. 1975
Taktakišvili Otar Vasilevič	Mindija	Mzija	12.10. 1975
Mozart Wolfgang Amadeus	Figarova Svatba	Zuzanka	7.12. 1975
Puccini Giacomo	La Boheme	Mimi	21.11. 1976
Rossini Gioacchino	Pan Bruschino	Sofia	30.1. 1977
Smetana Bedřich	Tajemství	Blaženka	27.3. 1977
Verdi Giuseppe	Rigoletto	Gilda	3.7. 1977
Borodin Alexandr Porfijevič	Kníže Igor	Polovecké děvče	6.11. 1977
Mozart Wolfgang Amadeus	Così fan tutte	Despina	8.1. 1978
Janáček Leoš	Její pastorkyňa	Jano	18.3. 1978
Verdi Giuseppe	La Traviata	Violetta Valéry	10.9. 1978
Čajkovskij Petr Iljič	Piková Dáma	Chloe	5.11. 1978
Ostrčil Otakar	Honzovo Království	kurážné děvče	7.1. 1979
Gounod Charles	Faust a Markétka	Markétka	11.3. 1979
Gershwin George	Porgy a Bess	prodavačka jahod	22.5. 1979
Rimsky – Korsakov Nikolai	Carská nevěsta	Marfa	4.11. 1979
Strauss Richard	Růžový kavalír	Žofie	20.1. 1980
Massenet Jules	Manon	Manon	9.3. 1980
Pauer Jiří	Zuzana Vojňová	Bětko	11.5. 1980
Donizetti Gaetano	Nápoj lásky	Adina	29.6. 1980
Mozart Wolfgang Amadeus	Don Giovanni	Zerlina	25.1. 1981
Verdi Giuseppe	Falstaff	Nanetta	15.3. 1981
Suchoň Eugen	Krútnava	Pastierik	17.5. 1981
Flotow Friedrich von	Marta	Lady Harrietta	6.9. 1981

Glinka Michail Ivanovič	Ruslan a Ludmila	Ludmila	8.11. 1981
Rossini Gioacchino	Lazebník sevillský	Rosina	1.1. 1982
Wagner Richard	Lohengrin	páže	7.3. 1982
Smetana Bedřich	Prodaná nevěsta	Esmeralda	30.5. 1982
Tamberg Eina	Cyrano de Bergerac	Roxana	14.11. 1982
Dvořák Antonín	Čert a Káča	Komorná	23.1. 1983
Smetana Bedřich	Hubička	Barče	17.4. 1983
Thomas Charles Louis	Mignon	Filina	29.5. 1983
Dvořák Antonín	Jakobín	Terinka	13.11. 1983
Mozart Wolfgang Amadeus	Únos ze Serailu	Konstance	22.1. 1984
Vacek Miloš	Jan Želivský	Marta	15.4. 1984
Bizet Gorge	Lovci perel	Lejla	27.5. 1984
Donizetti Gaetano	Skandál v opeře	Luigia Boschi	23.9. 1984
D´Albert Eugene	Nížina	Nuri	14.4. 1985
Štěpánek Jiří	Píseň neumírá	Sylvie	2.6. 1985
Offenbach Jacques	Hoffmannovy povídky	Olympia	22.9. 1985
Offenbach Jacques	Hoffmannovy povídky	Giulietta	22.9. 1985
Offenbach Jacques	Hoffmannovy povídky	Stella	22.9. 1985
Offenbach Jacques	Hoffmannovy povídky	Antonia	22.9. 1985
Rimsky – Korsakov Nicolai	Sněhurka (jarní pohádka)	Sněhurka	17.11. 1985
Rossini Gioacchino	Italka v Alžíru	Elvíra	26.1. 1986
Smetana Bedřich	Čertova stěna	Katuška	13.4. 1986
Foerster Anton	Gorenjský slavíček	Minka	1.6. 1986
Martinů Bohuslav	Veselohra na mostě	Popelka	21.9. 1986
Weber Carl Maria von	Euryanta	Euryanta	25.1. 1987
Bizet George	Carmen	Micaela	24.4. 1987
Verdi Giuseppe	Simone Boccanegra	Amelie Grimaldi	7.6. 1987
Musorgsky Modest Petrovič	Boris Godunov	Xenie	11.10. 1987
Smetana Bedřich	Braniboři v Čechách	Vlčenka	31.1. 1988
Puccini Giacomo	Madame Butterfly	Čo-Čo-San	17.4. 1988
Verdi Giuseppe	Rigoletto	Gilda	9.10. 1988
Mozart Wolfgang Amadeus	La Clemenza di Tito	Vitellia	27.11. 1988
Janáček Leoš	Příhody lišky Bystroušky	Bystrouška	22.1. 1989

Verdi Giuseppe	Nabucco	Anna	17.12. 1989
Smetana Bedřich	Prodaná nevěsta	Esmeralda	4.2. 1990
Martinů Bohuslav	Divadlo za branou	Colombina	18.3. 1990
Donizetti Gaetano	Don Pasquale	Norina	17.6. 1990
Smetana Bedřich	Tajemství	Blaženka	21.10. 1990
Křička Jaroslav	České Jesličky	Marie	2.12. 1990
Mozart Wolfgang Amadeus	Figarova svatba	Zuzanka	3.2. 1991
Rossini Gioacchino	Lazebník sevillský	Rosina	21.4. 1991
Novák Vítězslav	Lucerna	Hanička	20.10. 1991
Verdi Giuseppe	Maškarní ples	Oskar	9.2. 1992
Nicolai Otto	Veselé paničky windsorské	paní Fordová	19.4. 1992
Puccini Giacomo	La Boheme	Mimi	21.6. 1992
Dvořák Antonín	Rusalka	Kuchtík	18.4. 1993
Dvořák Antonín	Rusalka	Lesní žínka	18.4. 1993
Verdi Giuseppe	Aida	Kněžka	5.12. 1993
Donizetti Gaetano	Lucia di Lammermoor	Lucia	11.12. 1994
Bartók Béla	Modrovous	Isaura	5.2. 1995
Janáček Leoš	Její pastorkyňa	Barena	18.6. 1995
Smetana Bedřich	Dalibor	Jitka	22.12. 1995
Verdi Giuseppe	Trubadúr	Inez	15.3. 1996
Donizetti Gaetano	Nápoj lásky	Gianetta	14.3. 1997
Szokolay Sándor	Krvavá svatba	Sousedka	19.12. 1997
Puccini Giacomo	Sestra Angelica	Sestra almužnice	24.4. 1998
Puccini Giacomo	Gianni Schicchi	Lauretta	24.4. 1998
Janáček Leoš	Káťa Kabanová	Fěkluša	26.6. 1998
Verdi Giuseppe	Simone Boccanegra	Komorná	29.1. 1999
Dvořák Antonín	Čert a Káča	Komorná	17.9. 1999
Čajkovskij Petr Iljič	Piková dáma	Guvernantka	18.2. 2000
Mozart Wolfgang Amadeus	Kouzelná flétna	Dáma	23.6. 2000

9.2 OPERETNÍ ROLE

SKLADATEL	NÁZEV DÍLA	ROLE	PREMIÉRA
Lehár Franz	Giuditta	Giuditta	14.6. 1970
Strauss Johann	Noc v Benátkách	Agricola	17.10. 1993
Burkhard Paul	Ohňostroj	Teta Pavla	24.4. 1994
Kálmán Emmerich	Hraběnka Marica	Paní von Rosenthal	10.12. 1999
Nedbal Oskar	Polská krev	Jadwiga Pavlova	20.4. 2001
Strauss Johann	Notopýr	Melanie	15.2. 2002

10 HISTORIE DIVADLA OLDŘICHA STIBORA V OLOMOUCI V LETECH 1967 - 2002

V době, kdy byla Jana Stupárková angažována coby členka souboru olomoucké opery, tj. na konci 60. Let, vedl operu Pavel Pokorný. V roce 1972 ho vystřídal Miloš Konvalinka. Pokorný zůstal ve funkci dirigenta souboru ještě dlouhých 15 let. I když působení Miloše Konvalinky trvalo pouze 4 roky, a bylo motivováno spíše politicky, hodnotí se jeho vklad za tuto dobu velmi pozitivně. V roce 1976 došlo k výměně nejen na postu šéfa opery, ale i jejího ředitele. Na post šéfa nastoupil Reginald Kefer, který zde působil až do konce roku 1989 a ředitelem byl jmenován Josef Srovnal. V roce 1985 vystřídal Josefa Srovnala na postu ředitele Miroslav Klimeš, který zde působil do konce roku 1989. V období sametové revoluce nastaly změny i v Divadle Oldřicha Stibora. Byl odvolán šéf Reginald Kefer a nahradil ho Martin Dubovic. V roce 1991 došlo ke změně v názvu divadla na Moravské divadlo Olomouc. V roce 1992 došlo ke sloučení souboru opery a operety, která měla své sídlo v divadle v Hodolanech. Budova byla v havarijním stavu a z ekonomického hlediska bylo nemožné vydržovat obě instituce. V roce 1996 se novým ředitelem divadla stal Václav Kožušník, kterého v roce 2002 vystřídal Daniel Wiesner.

ZÁVĚR

Opera patří již několik století k vrcholným formám klasické hudby. Není to dáno jen originalitou a výjimečností autora díla, ale nemalou zásluhou přispívá i ztvárnění interpreta. Mezi takové umělce, kteří opernímu zpěvu věnovali většinu svého aktivního života, patřila také Jana Najtnerová, rozená Stupárková, přední členka olomoucké opery v letech 1967 – 2002. Měla všechny předpoklady, aby se stala v\hledávanou představitelkou operních rolí, k jejichž nastudování přistupovala vždy s velkou pracovitostí, zaujetím a profesionalitou. Základem jejího úspěchu byla výborně zvládnutá technika operního zpěvu, moderní umělecký projev a nemalý herecký talent, kterým každou operní postavu obohatila.

Její hlas řadíme do oboru lyrického sopránu s prvky koloraturního sopránu. Oplýval lehkostí, nosností, barevností a měkkým vibratem. Vynikl nejlépe v rolích s technicky náročnými partiemi, které s lehkostí vyzpívala. Olympie v Hoffmanových povídkách, Violetta Valéry v Traviatě, Pamina v Kouzelné flétně, Konstace v Únosu ze Serailu, Zuzanka ve Figarově svatbě, Zerlina v Donu Giovannim, Despina v Cosi fan tutte, Rosina v Lazebníku sevillském, Gilda v Rigolettovi, Lucia v Lucii di Lammermoor atd. Během své kariéry však byla nucena zpívat role, které nepříslušely jejímu hlasovému oboru. Bylo to dáno omezenými možnostmi obsazování jednotlivých rolí specialisty na ten který hlasový obor. Mezi takovéto role patřila Jolanta v opeře Jolanta, Mimi v Bohémě, Blaženka v Tajemství, Markétka ve Faustovi a Markétce, Marfa v Carské nevěstě, Giulietta a Antonia v Hoffmannových povídkách, Amélie Grimaldi v Simone Boccanegra, Čo-Čo San v Madame Butterfly, Vittelia v Titovi, Jitka v Daliborovi, Gianetta v Nápoji lásky a Gouvernantka v Pikové dámě. Vesměs se jedná o role spadající do hlasového oboru mladodramatického sopránu, s výjimkou Gouvernantky v opeře Piková dáma, která je rolí mezzosopránovou.

Spolupracovala také s ostravským rozhlasem, kde natočila nemálo hudebních nahrávek. Také natočila několik hudebních pořadů v ostravské pobočce Československé, později České televize. Věnovala se také výuce mladých začínajících zpěváků na ZUŠ Iši Krejčího v Olomouci.

RESUMÉ

Jana Majtnerová, rozená Stupárková se narodila 4. 12. 1944 v Hostěnicích u Brna. Studiu zpěvu se začala věnovat nejprve na Hudební škole Jaroslava Kvapila v Brně. Po maturitní zkoušce, kterou složila v roce 1962 na Všeobecném gymnáziu v Brně, byla přijata na brněnskou konzervatoř. Zde vystudovala obor operní zpěv u uznávané profesorky Gerty Redlichové. Po absolutoriu v roce 1967 byla přijata do sboru opery Divadla Oldřicha Stibora v Olomouci. Díky svému talentu byla již v roce 1968 zařazena mezi sólisty opery. Během své třicetipětileté kariéry následovalo ztvárnění celé plejády významných operních postav. K nezapomenutelným patří Violetta Valéry v Traviatě, Pamina v Kouzelné flétně, Konstance v Únosu ze Serailu, Zuzanka ve Figarově svatbě, Zerlina v Donu Giovannim, Despina v Cosi fan tutte, Rosina v Lazebníku sevillském, Gilda v Rigolettovi a Lucia v Lucii di Lammermoor. Spolupracovala také s ostravskou pobočkou Československé, později České televize a Československým rozhlasem Ostrava. Její nahrávky se objevily na dvou gramofonových deskách. Jako členka opery Divadla Oldřicha Stibora v Olomouci se zúčastnila zájezdů do Estonska, Švýcarska a Lucemburska. Účinkovala také na řadě orchestrálních a komorních koncertů. Spolupracovala s mnoha významnými režiséry. Můžeme jmenovat Osvalda Schorma, Emila Vokálka, Jiřího Glogara nebo Miloslava Nekvasila. V roce 1980 se provdala za svého dlouholetého přítele a kolegu Jaroslava Majtnera. Od roku 1992 souběžně se svým působením v DOS také učila operní zpěv na ZUŠ Iši Krejčího v Olomouci. V roce 2002 odešla do penze. Stále ovšem pracovala jako učitelka ZUŠ až do roku 2010. Nyní žije v malém domku nedaleko Olomouce a věnuje se rodině a svým koníčkům.

SUMMARY

Jana Majtnerová, born Stupárková was born on 4th December 1944 in Hostěnice u Brna. She started her study of singing at Jaroslav Kvapil musical school in Brno. After her graduation that she did at Všeobecné gymnasium in Brno in 1962, she was accepted to conservatory in Brno. She studied opera singing there under command of well - known professor called Gerta Redlich. After she finished her studies in 1967, she joined the opera choir of Oldřich Stibor theatre in Olomouc. Thanks to her talent she was already in 1968 placed among soloists of the Olomouc's opera. During her career, which lasted thirty five years she impersonated many significant roles. Unforgettable are Violetta Valéry in Traviata, Pamina in The Magic flute, Konstanze in The Abduction from the Seraglio, Zuzanka in The Marriage of Figaro, Zerlina in Don Giovanni, Despina in Così fan tutte, Rosina in The Barber of Seville, Gilda in Rigoletto and Lucia in Lucia di Lammermoor. She also cooperated with Ostrava's branch of Czechoslovakian, later Czech television and with Czechoslovakian broadcast Ostrava. Her recordings appeared on 2 LPs. As the member of Theatre of Oldřich Stibor in Olomouc, she took part on tours to Estonia, Switzerland and Luxembourg. She also performed on line of orchestral and chamber concerts. She cooperated with various significant opera directors. We could name Osvald Schorm, Emil Vokálek, Jiří Glogar or Miloslav Nekvasil. In 1980, she married her life – long friend and colleague Jaroslav Majtner. Since 1992, still performing for Theatre of Oldřich Stibor in Olomouc, started working at ZUŠ of Iša Krejčí in Olomouc. She retired in 2002. She still worked as teacher at ZUŠ until 2010. In these days, she lives in the small house not so far from Olomouc and attends to her family and her hobbies.

ZUSAMMENFASSUNG

Jana Majtnerová, geborne Stupárková wurde am 4.12. 1944 in Hostěnice bei Brünn geboren. Dem Gesangstudium odmete sich schon an der Musikschule Jaroslav Kvapil in Brünn. Nach der Reifeprüfung, die sie an Allgemeinem Gymnasium in Brünn im Jahr 1962 abgelegt hatte, war sie an das Konservatorium in Brünn aufgenommen. Hier studierte sie die Fachrichtung Operngesang bei anerkannter Professorin Gerta Redlich. Nach dem Absolvieren im Jahr 1967 wurde sie in den Operschor des Theaters Oldřich Stibor in Olmütz aufgenommen. Sie war schon im Jahr 1968 dank ihres Talents zu den Solisten der Oper eingereiht. Während ihrer fünfunddreißig jährigen Karriere folgte die Gestaltung der bedeutenden Opersängern. Zu den unvergesslichen Opern gehört Violetta Valéry in „La Traviata“, Pamina in „Zauberflöte“, Konstance in „Die Entführung aus dem Serail“, Susanne in „Figaros Hochzeit“, Zerline in Don Giovanni, Despina in Cosi fan tutte, Risina in „Der Barbier von Sevilla“, Gilda in „Rigoletto“ und Lucia in „Lucia di Lammermoor“. Sie arbeitete auch mit dem Tschechoslowakischen, später mit dem Tschechischen Fernsehen und Tschechoslowakischen Rundfunk in Ostrava zusammen. Sie nahm zwei Schallplatten auf. Als Mitglied der Oper – Theater Oldřich Stibor in Olmütz, nahm sie an Reisen nach Estland, Luxemburg und in die Schweiz teil. Sie wirkte bei vielen Orchester – und Kammerkonzerten. Sie arbeitete mit vielen bedeutenden Regisseuren, wie zum Beispiel – Osvald Schorm, Emil F. Vokálek, Jiří Glogar oder Miloslav Nekvasil zusammen. Im Jahr 1980 heiratete sie ihren langjährigen Freund und Kollegen Jaroslav Majtner. Seit dem Jahr 1992 mit ihrer Tätigkeit in Theater Oldřich Stibor in Olmütz, gab sie gleichzeitig den Unterricht in Operngesang an ZUŠ Iša Krejčí in Olmütz. Im Jahr 2002 trat sie ihren Ruhestand an. Sie arbeitete als Lehrerin – ZUŠ noch bis 2010. Jetzt lebt sie in einem kleinen Haus in der Nähe von Olmütz und odmet sich ihrer Familie und ihren Hobbies.

PRAMENY A SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

1. Osobní vzpomínky paní Jany Majtnerové
2. Materiály archivu Moravského divadla Olomouc
3. Hostomská, Anna: Opera – Průvodce operní tvorbou. Brno: NS Svoboda, 1999
4. Trojan, Jan: Dějiny opery. Praha, Litomyšl: Paseka, 2001
5. Jordová, Anna: Olomoucké divadlo v desetiletí 1945-1955 Olomouc, 1957
6. Jordová, Anna: Státní divadlo Oldřicha Stibora v desítiletí 1965/1975. Olomouc, 1975
7. Jordová, Anna: Státní divadlo Oldřicha Stibora v desítiletí 1975/1985. Olomouc, 1986
8. Stýskal, Jiří, Steinmetz, Karel, Holeňová, Jana a kol: Státní divadlo Oldřicha Stibora Olomouc 1920/1990 : Almanach k 70. výročí vzniku čes. div. v Olomouci Olomouc : Stát. div. O. Stibora, 1990
9. Státní divadlo Oldřicha Stibora Olomouc : Jubilejní sezóna 1979-80 fotodokumentace, Olomouc: 1980
10. Ženožičková, Ludmila: Divadlo a divadelnictví v Severomoravském kraji. Soupis premiér a recenzí z let 1971-1982. Olomouc, 1983
11. Holzknicht, Václav: Iša Krejčí. Praha, 1976
12. Trojan, Jan: Stručné dějiny opery z hudebně dramaturgického hlediska. Praha, 1990
13. Dudová, Jitka: Olomoucké divadlo a jeho vývoj. Olomouc : Univerzita

Palackého, 1967

14. Kritiky a články ve Stráži Lidu, Hanáckých novinách, Hudebních
rozhledech, Svobodném slovu, Práci, Lidové demokracii, Scéně Praha
a Tvorbě, jmenovitě:

¹ Hudec Vladimír: Na hranici sentimentality, in: Stráž lidu, 23.2. 1968

³ Trojan, Jan: Hindemithův Malíř Mathis v Olomouci, in: Práce, 24.4. 1970

⁴ Pospíšil, Vilém: Čajkovského Jolanta, in: Hudební rozhledy, 1971, s. 15-16

⁶ Bartoňková, Olga: Čs. Premiéra Náměstíčka v Prostějově, in: Lidové noviny,
27.2. 1975

⁷ Majer, Jiří: Rigoletto v olomoucké opeře, in: Hudební rozhledy, listopad 1977

⁸ Cášek, Adolf: Spíš koncert než opera – Cosi fan tutte, in: Lidové noviny, 7.2.
1978

¹⁰ Klimeš, Miroslav: Olomoucká Traviata, in Svobodné slovo, 24.10. 1978

¹² Brožovská, Jarmila: „Nejsem muž, který se snadno prodá“, in: Scéna, 25.2.
1983

¹³ Nekvasil, Miloslav: Zajímavá operní novinka, in: Práce, 13.6. 1985

¹⁶ Cetkovská, Vladimíra: Zamyšlení nad veřejnou generálkou, in: Hanácké
noviny, 7.10. 1993

¹⁷ Kolář, Bohumír: Maličko zakalený Nápoj lásky, in: Hanácké noviny, 18.3.
1997

PŘÍLOHY

Příloha č. 1 – Antonín Dvořák – Rusalka – role Lesní žínky (1968)

Příloha č. 2 – Vítězslav Novák – Zvíkovský rarášek – role Petříka (1969)

Příloha č.3 – W. A. Mozart – Kouzelná flétna – role Paminy – (1971)

Příloha č. 4 – Otar Taktakišvili – Mindija – role Mzije – společně s Konrádem Tučkem – (1975)

Příloha č. 5 – Giuseppe Verdi – La Traviatta – role Violetty Valéry – (1978)

Příloha č. 6 – W.A. Mozart – Únos ze Serailu – role Konstance – (1984)

Příloha č. 7 – J. Offenbach – Hoffmannovy povídky – role Olympie – společně s Konrádem Tučkem – (1985)

Příloha č. 8 – Bedřich Smetana – Čertova stěna – role Katušky - společně s Janou Regalovou a Martinem Dubovicem - (1986)

Příloha č.9 – Giacomo Puccini – Madame Butterfly – role Čo-Čo-San – (1988)

Příloha č. 10 – W.A. Mozart – Figarova Svatba – role Zuzanky – (1991)

Příloha č.11 – Otto Nicolai – Veselé paničky Windsorské – role Paní Fordové –
společně s Janou Regalovou – (1992)

Příloha č. 11 – Gaetano Donizetti – Lucia di Lammermoor – role Lucie – (1994)

ANOTACE bakalářské diplomové práce

1. Název práce: Jana Majtnerová – Sólistka olomoucké opery
2. Příjmení a jméno: Nevrlý Jan
3. Katedra: Katedra Muzikologie Filozofické fakulty UP
4. Vedoucí práce: Prof. PhDr. Alena Burešová, CSc.
5. Počet stran 62
6. Rok obhajoby: 2011
7. Charakteristika práce: Bakalářská diplomová práce zpracovává pěveckou dráhu Jany Majtnerové, sólistky opery Divadla Oldřicha Stibora, dnes Moravského divadla v Olomouci, v letech 1967 – 2002.